

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 673. Adeodati Pap. Annus 5. Const. Pogon. Imp. Annus 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

XVI.

WAMBÆ
ELECTIO.

Ramba Princeps clarissimus de regali Gothicis sanguine ortus est, quem digne principari Dominus voluit, quem sacra vinctio decoraret: quem, Regem mortuo, totius gentis & patrie communio elegit, quem populorum amabilitas exquisivit: qui ante regni fastigia mulierum relationibus praecomo celebrabatur, & praestabatur, antequam regnaret. Dum decedens Rectissimus Regis mortu exequiale finis solueret, inter ipsa lamenta, in vnam omnium concordiam versi, vno affectu pariter promicati, illum se defiliterio habere Principem clamant: illum, nec alium posse esse Principem, vinctis vocibus intonant: & ceteratim eius pedibus obuiolunt, nostrum regnum regni suscipiant, instant, cum lacrymis populum. At ille, quem iustitica fortitudo firmaverat, nec lacrymis cedit, nec precibus vinctur, nec voto flectitur populorum, modo se non sufficere tot riuus imminenti clamans, modo sensu confectum se esse pronuntians. Tam acriter reluctanti vnu ex officio Ducum ad aliter in modum proficit, & irato contra eum vinctu ex officio gladio proficiens dicit: Nisi consensum in te nobis promiseris, gladio hinc inuicem modo cruentandum te sciam necesse. Hoc tandem sanctum, quamdiu aut expectatio nostrate Regem accipiat, aut contradicendum eruentum hic hodie casus mortis absorbeat. Quorum tam precibus superatus, quam mino, tandem cessat, regnumque suscipiens, ad suam omnem pacem recepit. Et tamen ne cura locum sacra adia Teletana regni sacratam susciperet vinctiorem, distulit vsque ad nonam diei am diem, ne videretur vel ambitione vsurpasse, vel paratam esse regni gloriam, sed potius signum tami cultumque a Domino percipisse.

XVII.

Gerensantur enim ista in villa, cui antiquitus Gerticos nomen dedit, quae sepe centum viginti miliaria ab vrbe regia distans, in Salmanticensi territorio sita est: ibi enim vno eodemque die, scilicet Kalendis Septembris, & decedens Regis vitalis exitus fuit, & dicitur viri electio sussequuta. Postquam autem Tolitanam urbem ingreditur, & ventum est, quo sancta vinctiorem susciperet signum, rego tam vinctu confectum ante altare diuinum confessus, ex more Catholicam fidem professus, cum sacramento in arandis fidem populi dedit, & mores bonos praecessorum Regum atque leges firmavit. Deinde curuatis genibus oleum vinctiorem per sacras Primas & Pontificis Quiriaci manus verticis eius infunditur, & vinctiorem copia exhibetur. Vbi hoc statim emicuit mirabile signum: nam mox & vertice ipso, vbi oleum sanctum perfusum fuerat, evaporato quodam fumo similis in molam columna sese exiecit, & ex capite ipso apu visa est, & profusa, & acri alta perisse: quae vique signa fuerunt securae felicitatis. haec & alia Tudentis: sed de eodem Rege inferius tursum agerunt annis sequentibus, cum ipsum aduersus rebelles pugnantem diuina gratia comitata cum triumpho rediit Tolitum. Licet enim nullus filius defuncti Regis, qui succedere regno posset, extaret, & fratres etus ob nimiam imbecillitatem extra aleam esse viderentur, qui eligi possent in Regem: alii tamen affines robore validi non deerant, nobilesque alii viribus aequae pollentes, qui se intra fines regni ipsius fuerunt admodum turbulenter, sed de his suo loco vberius dicendum erit.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 673.

ADEODATI PAP. CONST. POGON. IMP.
Annus 5. Annus 6.

I.
OBIVS
GRIMOALDI
REGIS
LONGOB.

SEXCENTESIMO septuagesimo tertio Christi anno, Indictione prima, Grimoaldus Longobardorum Rex moritur, cum regnasset annos nouem, haec ex Paulo, quod ad tempus regni eius: quod vero ad annum obitus, non ex ipso, sed (vt diximus) ex ipsius Regis constitutione edita ponitur. Redduntur autem ipsam ex Arriano fuisse Catholicum, monumenta ab eo constructa testantur: ita vt si quis negaret, lapides clamantes audiret, dum videlicet constat (quod dictum est) acerrimo Arrianorum hosti & expugnatori S. Ambrosio ipsam Ticinam erexisse basilicam, in eaque sepeliri potius, quam in

allis a se erectis, delegisse. Succesit vero in regnum filius eius, quem puerum nouem annorum reliquerat, Gumbaldus, sed non diu tenuit: etenim coelesti auxilio repente accitus venit ab interfectione antea clausus Bertardus Arriperti Regis filius, cui debebatur regnatum, cum enim iam extortis annos nonnem apud Francos regisset, & in Britannia apud Saxonum Regem degeret, diuinitus rediit in patriam iussu, vbi adiuu, regnum cepisset, magna diuina providentia vis in eo tunc quidem enituit, cum magno est de claratum exemplo, quod eius arbitrio dentur ac pariter auferantur regna. Sed quomodo accidit, ex Paulo diacono audi rem gratiam, quam ita recenset:

Igitur (vt dicere ceperamus) Bertardus exegit in Gallia, narem ascendit, vt ad Britanniam usulam ad regnum Saxonum transfugeret. Cum aliquantulum per se ipsum exiret, vox a latere audita est inquit, vtiam Bertardum in castris nant confisteret. Cui cum responsum esset, quod Bertardus esset: ille, qui clamabat, subnuca, Quis totus sis tu habes, quod Grimoaldus ex hac subtrauit est loca. Quo audito Bertardus statim post se reuertitur: remittit ad locum, inuenerit personam non potuit, quae in Grimoaldum uenerat, vnde arbitratus est, non hunc hominem, sed alium nauem esse. Excitatus ad patriam rediens, cum ad Castra Italia venisset, ibi omnia obsequia palatina, omnemque regum dignitatem curamque Longobardorum multitudinem paratam esse reperit. Eandemque Bertardus Ticinum rursus, exortato Garibaldo parua regno, ab vniuersis Longobardis mense tertio post mortem Grimoaldi in regnum secutus est. Erat autem vir pax, sicut Catholicus, pietas renax, pauperumque largissimus mirator. Qui statim locum misit, exindeque Sodalitatem suam conuocauit, & Chastitatem filium suum reuocauit, detinebantur enim ibi in custodia. Sed & pergit Paulus de eodem Bertardo, cum et impetrato regnum recuperasset:

Pr, inquit, regni iura susceperat, in loculo, quo a patre seruauit Ticini est, vnde ipsolum seruet, manserunt, quod Saxon appellatur, Domino & liberatori suo in honorem sancta regna & martyris Agathe constructi, in quo molae vniuersae apponunt, rebolque diuersi, pariterque ornamenta eundem diuinitant. Regina vero vxor eius Rodolinda basilicam sancta huiusmodi extra muros eiusdem ciuitatis Ticinose, quae ad Treugas appellatur, opere mirabili condidit, ornamentisque miris decorauit. haec Paulus, qui & curat Peritica locum ille dicitur esse, declarat: quod scilicet carcerem omnium illorum Longobardorum, a quibus pontibus solentur penitus desuper columbam ligneam habentes illoc ventum, vinctorum charus quicquam obisset, atque vt sciam potest, vbi defuncti corpus quiesceret.

Eodem anno, cum a nobilibus nonnullis Hispanorum regi hominibus indigno animo ferretur electio Wambæ Regis, populi fauore in tantum euecti regni fastigium; nouatum verum molendi fomite in auxilium eorumdem intento; prius omniumque qui puerat Galiz Narbonensis adhuc sub Gothorum regno existerent, Ildericus in tyrannum erupit, secumque cum Episcopos aliquos traxit. Post hanc autem, qui aduersus eum missus est Paulus Dux, vir domi forsique spectatus, in Regem ipsum, a quo missus fuit, arma comentes spectatque Hispaniae ciuitates suae subdidit potestati. Regique nomen vsurpans, coronam autem quam genitorum ornatam dono dederat Recaredus S. Felici Gerundensis martyri, facile suo imponere capiti est ausus, sed quomodo vix emenso integro anni curricula paruas de diranno sequenti, suo loco dicendum erit, hiecit annus ad comparandum exercitum, quem Paulus duceret aduersus Ildericum, insumpus est, & in defecione ipsius Pauli, aduersus quem Rex nonnulli anno sequenti potuit proficisci.

